Skandinaviens Stjerne

Organ for de Sidste-Dages Hellige

To og tredsindstyvende Aargang

1913

„Thi Gud skal frelse Zion og bygge Judas Stæder, og man skal bo der og eje det. Og hans Tjeneres Sæd skal arve det, og de, som elskede hans Navn, skulle bo derudi". (Ps. 69 : 36, 37.)

Kjøbenhavn
Udgivet og forlagt af Martin Christophersen.
Trykt hos F. E. Bording (V. Petersen)

Indhold.

	Side
Aabenbaring, Inspiration og	283
Aandeverdenen	241
„Aand og Element"	174
Abrahams Bog	17
Aldrig alene	7
Alkoholen, En Læges Mening om	301
Apostasiens Aand	379
Balkankrigen — Et Vidnesbyrd	81
Bagtalelse	165
Blot for i Dag	134
Daabsmaaden i Norden i gamle Dage	326
Daniels Exempel	294
De Sidste-Dages Helliges Lære om Guddommen	353
Det nye Testamentes Indflydelse paa Literatur og Historie	49, 65
Det store Bud i Loven	28
Dødsfald 32, 64, 80, 95, 128, 159, 320 351, 368, 380	
Efteraarskonferencerne i:	
Aalborg	341
Aarhus	333
Bergen	371
Kjøbenhavn	12, 346
Kristiania	365
Trondhjem	10, 376
„Egen Tydning"	246
En Læges Mening om Alkoholen	301
Ere de Sidste-Dages Hellige Kristne?	58
Ere Indianerne af jødisk Oprindelse?	70
Foraarskonferencerne	75
Foraarskonferencen i:	
Aalborg	140
Aarhus	116
Bergen	187
Kjøbenhavn	153
Kristiania	149
Trondhjem	171
For Moders Skyld	240
Forsoningen	108
Frelse for de Døde	193, 209
Fristelser	328
Grenskonferencer	107
Grenskonference i Kjøbenhavn	235
Guddommen, de Sidste-Dages Helliges Lære om	353
Guddommens Enhed	369
Hvad er Mennesket?	261
Hvad Evangeliets Forkyndelse koster	223
Inspiration og Aabenbaring	283
Joseph Smith, den profetiske Lærer 97, 113, 129, 145, 161, 189, 206, 219, 236, 252,	268
Joseph Smith som Translatør	41
Jøderne og Palæstina	102
Jødernes Indsamling	75
Kjend dig selv	183
Kjærlighedens Lovbunde	202
Krig! Hvorfor?	15
Kvindens Mission	276
Legemets Opstandelse	33
Ligegyldighed	126
Maagemonumentet	177
Menneskeslægtens Alder	349
Missionsnyheder 10, 27, 57, 107, 121, 139, 153, 171, 186, 201, 218, 235, 251, 267, 283, 313, 332 345, 362,	375
Missionærernes Rapport 32, 64, 96, 128, 160, 192, 224, 256, 288, 320, 352,	380

	Side
Missionærernes Æresliste	27
Mormonkirkens Finansvæsen	257
Mormonplagen	4, 314
Mormons Bogs Guddommelighed	363, 378
Naar Pengepungen angribes	48
Nadveren	156, 164
Om Tobaksrygning	318
Oplysning blandt Mormonerne	142
Pessimist eller Optimist	95
Profeten Joseph Smith	54
Racer og Civilisationer	255
Redaktionelt:	
Abrahams Bogs Troværdighed	24
Basarer med Tombolaer og Bortlodninger	265
Bibelens Oversættelse	200
Den skandinaviske Missions Søndagsskoler	56
Det virkelige Paaskemaaltid	88
En Advarsel	264
En Advarsels Røst	218
Forældrepligten	297
Flyttebeviser	312
Glædeligt Nytaar	8
God Literaturs Indflydelse	72
Helbredelse ved Tro	329
Joseph Smiths Forfædre	280
Juletanker	374
Kortspil	120
Livets Solstin	232
Loven fra Zion	104
Mormons Bogs Indflydelse	184
N. E. A. Stor Skolekongres i Salt Lake City	248
Ny Søndagsskolehaandbog	121
Ordenen i Guds Rige	168
Pagtens Bogs Historie	360
Præs. Bensons Besøg	234
Præs. Clawsons Farvel	152
Præs. Hyrum M. Smiths Hilsen	344
Tankernes Indflydelse	136
Tiendeloven	216
Tro og Haab	40
Rettelse	352
„Sandheden om Mormonerne"	270
Sjælens Spejl	1
Statistik for Aaret 1912	39
Stor Fremgang i Aarhus	133
Sundhedens Evangelium	81
Søndagsskolesang	103
Tempelordinancerne	305, 321
Tempeltjenesten og det hellige Præstedomme	327
Templer før og nu	273, 289
Tidernes Tegn	101
Tobak og The	79
Tobaksrygning, Om	318
Utahs tre kvindelige Pionerer	225
Uvidenhed om Loven	17
Venner	279
Vor Oprindelse og Fremtidsskjæbne	230
Ægteskab	122

Skandinaviens Stjerne

Organ for de Sidste-Dages Hellige.

Sandhed, Kundskab, Dyd og Tro forenet.

Nummer 1	1. Januar 1913	62. Aargang

Sjælens Spejl.

Af Dr. John T. Miller.

Enhver Sindstilstand paavirker Hjernen og kan efterspores i Ansigtet. Dersom en Følelse af Vrede opfylder Sindet, har Ansigtet ogsaa et vredt Udtryk. Dersom Sindet er opfyldt af Lykke og Velvære, afspejler denne Lykke sig i Ansigtet, og alle dets Muskler have en opadgaaende Tendens. Et bedrøvet Udtryk trækker Ansigtets Muskler nedad og faar et Menneske til bogstaveligt talt at „hænge med Næbbet".

At der i gamle Dage fandtes Mennesker, der havde Kjendskab til psykologiske Spørgsmaal, vise følgende Udtalelser, som findes i Bibelen:

„Et Menneskes Hjerte forandrer hans Ansigt, det være sig til Venlighed eller Uvenlighed. Et glad Hjerte gjør Ansigtet livligt. En Mand kjendes af sit Aasyn, og en Forstandig kjendes af det Ansigt, hvormed han møder En."

Sandheden af disse Udtalelser er indlysende for Alle, som have studeret Menneskenaturen. Følgende Citat fra Dr. Charles Sedgwick Minot, Professor i Anatomi ved Harward Universitet, bekræfter ligeledes denne Sandhed:

„I Løbet af en længere Aarrække vil et Menneskes Ansigt udtrykke de Egenskaber, som gjøre sig stærkest gjældende hos ham. Der er altsaa en Grund til den almindelige Mening, at et Menneskes Karakter afspejles i hans Ansigt. Ansigtstrækkenes Form samt Hjernens Størrelse og Beliggenhed tilkjendegive Personens Aandsudvikling og Karakter. Panden hos de afrikanske Naturfolk er lav og tilbageskraanende og Ansigtstrækkene

markerede. En Forbryders Hjerneskal udviser de samme Tegn — uregelmæssig Form og en lav Pande. Hjernekassen hos højt udviklede Mennesker er i Besiddelse af en høj Pande og mindre iøjnefaldende Ansigtsformer."

Det var Skaberens alvise Hensigt, at ethvert Menneske skulde være i Stand til, gjennem sine Bestræbelser og i de rette Omgivelser, at forandre eller formilde mulige ubehagelige legemlige Ejendommeligheder, nedarvede fra Forfædrene. Denne Tanke er ogsaa fremsat i Sangen: „At saa'" i de følgende Linier:

„Her i Livet saa' vi daglig
Utalte Frø af Godt og Ondt;
. . . . .
Hvert et Ord og Blik og Handling
Er et Frø, der bærer Frugt."

Et Ansigt, som ikke er smukt i dette Ords almindelige Betydning, har ofte et Udtryk af Renhed, Ærlighed, Aabenhjertethed og andre gode Egenskaber, der give det en egen Skjønhed, som ikke findes i et Ansigt, der vel er smukt efter de gjængse Skjønhedsregler, men som skjæmmes af daarlige Vaner i Tanke og Handling. For at kunne tænke og udføre det, som er opløftende og forædlende, er det nødvendigt at søge gode Omgivelser og godt Selskab og at være sikker paa, at man er i godt Selskab, naar man er alene. Livets Bygning maa opføres indefra, og det enkelte Menneske skulde saa tidligt som muligt paa Livsbanen lade den Tanke faa Overherredømmet i sit Sind, at alle Sindets og Sjælens Tanker og Egenskaber ere afspejlede i Ansigtet.

Efter 50 Aars Virksomhed i baade europæiske og amerikanske Skoler sagde Dr. Karl G. Maeser, at han aldrig havde været i en Skole, hvor han ikke kunde finde nogle Elever, hvis Ansigter vare mærkede af Synden. Den samme Tilstand gjør sig gjældende i det tyvende Aarhundredes Skoler. Digteren har udtalt disse Sandheder i følgende Linier:

„At se et Ansigt er mig kjært,
Og deri læse Hjertets Sprog;
Thi der indskriver Sjælen hver
En Tanke tænkt, som i en Bog.

Ondskab og Synd fortælles der,
Saa vel som hver en ædel Daad,
Som Klokkers Ringen bringer Bud
Om Dødsfald eller Bryllupstog.

Hvor er en ædel Sjæl dog smuk,
Hans Ansigt godt, hans Øje mildt;
Hans lyse Sind gjør Livet lyst;
Med salig Fred hans Sjæl er fyldt.

Men Had og Synd afspejle sig
I Ansigtstræk, i Blik og Ord,
Og Lykkens Dør de stænge til
For den, hvis Hjerte de bebor."

Et af Skabelsens allerstørste Vidunbere er dette, at over 15 Hundrede Millioner Karakterer ere dannede og give sig tilkjende i lige saa mange Ansigter, og at der dog ikke findes to Karakterer eller to Ansigter, der ere ens. Til den, som har studeret videnskabelig Karakterudtydning, har hvert Ansigtstræk sin egen Historie at fortælle. Alle Mennesker hænge deres Karakterskilt ud i deres Ansigter. Det vil blive en lykkelig Tid for Menneskeslægten, naar Studiet af disse Karakterskilte bliver en Del af Undervisningen baade i Hjemmet og i Skolen og naar Alle blive gjorte bekjendte med de Aarsager, der enten opbygge eller fordærve vor Karakter. Menneskets Sjæl er den store Bygmester, og de Love, hvorefter den udvikles, kunne gjøres saa letfattelige, at et sex Aars Barn kan forstaa dem. Der er ikke nogen rimelig Undskyldning for, at Drenge og Piger udskrives fra de offentlige Skoler eller Højskolerne uden at have erhvervet sig lidt Kundskab om Sjælen og dens Spejl.

Dersom et Ansigt er frastødende formedelst slette Tanker, da kan al Verdens Skjønhedsmidler ikke give det dets tabte Skjønhed tilbage. Sorg, Vrede, Bekymringer og Misundelse ere alle Ødelæggere af Ansigtets Skjønhed. Fred, Glæde og Kjærlighed forskjønne Ansigtstrækkene.

Gjennem Nervesystemet er der Forbindelse mellem Hjernecentrene og Ansigtets Muskler, saaledes at de Tanker og Følelser, der gjøre Indtryk paa Hjernen, kunne forandre Ansigtsudtrykket øieblikkeligt.

Naar Villiestyrken og Evnen til at styre og lede er i stadig Brug, da ere Læberne fast sammenpressede. Jøjnefaldende røde Læber ere Tegn paa Ubesindighed og Følsomhed. Kyskhed saavel som Uanstændighed give sig ogsaa tilkjende ved Munden.

Den romerske Næse er Tegn paa Kraft, den græske Næse paa Kultur, den jødiske Næse paa Snuhed og Braknæsen paa Stridslyst. Dette betyder ikke, at der er Forstand i Næsen, men forskjellige Karaktertyper udvikle forskjellige Typer af Næser, og disse gaa i Arv til Efterkommerne.

Øjet omtales ofte som „Sjælens Vinduer", og de fortælle i Sandhed dens Historie. Naar Øjelaagene lukke sig sammen, saa at Pupillen knapt kan kigge ud imellem dem, da er det et Tegn paa Hemmelighedsfuldhed og Lidenskabelighed; det aabne, runde Øje viser Aabenhjertethed og Trofasthed.

Den tykke, kantede Kjæbe er et Tegn paa Bestemthed. Hagen, Kinderne, Panden og Rynkerne have alle en Historie at fortælle til den, som forstaar at tyde dem; men det vil føre for vidt at gjentage den her. Studiet af Ansigter er langt mere interessant end den bedste Roman, der nogensinde er skrevet, og de Sandheder, som det aabenbarer, ere nyttige og anvendelige.

Ansigtets Form og Udtryk ere af saa stor Nytte og Betydning, fordi de vise de Muligheder og Tilbøjeligheder, som Sjælen, Bygmesteren, der opererer gjennem Hjernen, er i Besiddelse af. Shakespeare talte om den

kriminelt lave Pande, men det betyder ikke, at alle Mennesker med lave Pander ere Forbrydere. En høj, bred Pande er theoretisk et Tegn paa en idealistisk, filosofisk Hjernevirksomhed. Den skraa Pande tyder paa en praktisk og grundig Natur og paa Uforfærdethed. Dersom den lavere Del af Hjernen er den fremherskende og de øvre Dele mindre fremtrædende, da er dette et Tegn paa, at Vedkommende maa kjæmpe haardt for at holde sine Lyster og Lidenskaber i Ave. Dr. Maudsley, som er en Autoritet i disse Spørgsmaal, beskriver et psykologisk Hoved paa denne Maade: „Hovedets Form fra Panden til Nakken skal være en symetrisk Bue, en virkelig Kuppel uden forstyrrende Fordybninger eller grimme Ujævnheder; der maa ikke være iøjnefaldende, fremstaaende Knuder paa Hovedskallen, men derimod maa dens Form være regelmæssig og glat." Ved at leve ret og tænke ret vil Menneskeslægten efterhaanden opnaa en saadan høj Udvikling. Young Woman's Journal.

„Mormon Plagen".

Forespørgslen i Rigsdagen.

I „Demokraten" i Aarhus for 2. December 1912 findes følgende Artikel, som vi gjengive her, da den behandler Spørgsmaal, der formentlig have Interesse for alle Sidste-Dages Hellige i Skandinavien:

„Under denne Overskrift fandtes der en Artikel i „Aarhus Stiftstidende" for 29. Novbr. Jeg tillader mig i den Anledning at anmode „Demokraten"s Redaktion om en lille Plads for nedenstaaende Indlæg:

Ovennævnte Blad, som vel nærmest kan betragtes som det ny Indremissionsorgan, har gjentagne Gange ofret nogle Spalter paa at omtale den af mig i Rigsdagen til Kirkeministeren rettede Forespørgsel om, „hvorvidt det var rigtigt, hvad der havde staaet i enkelte Blade, at Ministeren laa i Underhandling med Sverig og Norge om en ensartet Optræden overfor „De Sidste-Dages Hellige"s Missionærer, som skulde have til Følge en Indskrænkning af den i Grundloven hjemlede Religionsfrihed".

Denne Forespørgsel er falden det nye Indremissionsorgan svært for Brystet. I en Artikel udskjælder Bladet de Præster, der have Sæde i Rigsdagen, fordi disse ikke alle som een stode op og talte imod min Forespørgsel. Bladet kan ikke selv se, at det vilde være i høj Grad anmassende, om de havde gjort det. Forespørgslen var kun rettet til Ministeren, og kun han kunde svare paa den.

Jeg skal i Parenthes bemærke, at det ser lidt mærkeligt ud, da min Tale varede i 1 Time, hvoraf de 55 Minutter vare optagne af Aarhus Bys lokale Forhold — blandt andre Ting omtalte jeg den for Aarhus

By saa vigtige Sag om Banegaardsforholdene — at det ikke er disse Forhold, der beskjæftige det Blad, der ellers gjerne vil smykke sig med Navnet lokalt-patriotisk, men derimod en i sig selv ganske uskyldig Forespørgsel om en i Bladene omtalt Indskrænkning i Religionsfriheden.

Nu har Bladet atter været ude med en Banstraale imod mig for den samme Forespørgsel, ganske vist, tilsyneladende ser det ud, som den er taget efter det nye Blad „Hovedstaden", men Tonen i Artiklen ligner saa forfærdelig meget Mormonhaderen, min trofaste Forfølger Pastor Frimodt Møller.

I denne Artikel misbilliges det først, at Tildragelsen med Forespørgslen er gaaet upaatalt hen i det meste af Pressen, men saa begynder Bladet at skjælde Ministeren ud for det beroligende Svar, han gav mig paa min Forespørgsel.

Ministerens Svar var ganske kort: „Der er ikke af mit Ministerium og mig bekjendt heller ikke af noget andet Ministerium indledet nogen Forhandling om det paagjældende Spørgsmaal med vore Nabolande".

Bladet skriver videre:

„Det lød jo særdeles beroligende for Mormonerne, men rigtignok ikke for Kirken. Og det var jo dog ellers Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet og ikke for Mormon-Uvæsenet, som tog Ordet. Kirken vilde have følt sig mere beroliget, om det „ganske korte Svar" var blevet en Smule længere. Om der f. Ex. var blevet tilføjet: „Men De maa være forvisset om, at der skal blive gjort Alt fra Regjeringens Side for at standse dette Uvæsen, saaledes som Tilfældet ogsaa er i flere af vore Nabostater".

Jeg kan trøste „Stiftstidende" og dens theologiske Medarbejdere med, at ogsaa jeg havde ønsket, at Svaret havde været noget længere. Jeg henvendte mig derfor straks personlig til Ministeren og fik da et aldeles, fuldstændig beroligende og tilfredsstillende Svar.

Jeg kan ligeledes trøste Bladet med, at jeg saavelsom en hvilken som helst anden socialdemokratisk Rigsdagsmand vilde være parat til at rette en lignende Forespørgsel, om der vilde blive gjort Forsøg paa at krænke Religionsfriheden overfor Baptister, Methodister, Frelsens Hær eller hvilket som helst andet Religionsparti her i vort Land. Derfor var det selvfølgelig ganske naturligt, at jeg som mangeaarigt Medlem af den nævnte Kirke rettede denne Forespørgsel, og at Ministeren var saa frisindet, at han selv mente, at det vilde være at bryde Grundloven og krænke Religionsfriheden her i vort Land, om han vilde udstede Forbud mod „De Sidste-Dages Hellige"s Missionærer eller, som Bladet smagfuldt kalder dem, Mormonagenter. Disse ere dog ikke mere Agenter end de 1100 Statskirkepræster her i Landet.

Længere nede i Artiklen kommer man ind paa den gamle Trave om Flerkoneriet og omtaler en Mand, som tidligere har haft en ledende

Stilling her i den skandinaviske Mission. Han er nu hjemme i Amerika. Denne Mand skal nok have 2 Koner i Amerika.

Jeg kjender ikke hans Familieforhold og veed ikke, om dette er rigtigt. Jeg er ikke uvidende om, at dette har existeret i Utah for en Snes Aar tilbage, og at den, som den Gang havde 2 Hustruer, naturligvis vedblivende maatte beholde Forsørgelsespligten, men maatte opgive Samliv med mere end den ene Hustru.

Men een Ting veed jeg, og det er, at man ikke i de 20 Aar, jeg har tilhørt denne Kirke, nogensinde har hørt en eneste af disse ca. 2000 Missionærer, der i dette Tidsrum have passeret Aarhus, prædike, ejheller selv praktisere eller give andre af Menigheden Tilladelse til at dyrke Flerkoneri, og hvis noget saadant alligevel skulde ske, vilde dette have Udelukkelse af Kirken til Følge.

Men derimod veed næsten Enhver, hvilket Pastor Frimodt Møller overfor mig har maatte indrømme, at Flerkoneriet her hjemme, om end under et andet Navn, i meget høj Grad existerer inden for Folkekirken og specielt blandt de bedrestillede inden for Folkekirken, de Folk, der have Raad til at betale, selv om der paa denne Maade fødes et meget stort Antal Børn uden for Ægteskab.

Jeg skal blot henvise til Statens egen statistiske Aarbog for 1911, Tabel Nr. 6. Der findes Oplysninger om Fødslerne her i Landet. I Kjøbenhavn blev fra 1901—05 23,5 pCt. levendefødte uden for Ægteskab, 33,3 pCt. dødfødte uden for Ægteskab. — Gjennemsnitstallet over hele Landet var henholdsvis 10,1 pCt. levendefødte og 14,1 pCt. dødfødte udenfor Ægteskab. — Deraf tilhøre de $^9/_{10}$ Folkekirken.

I Aaret 1911 er der kun født et eneste Barn udenfor Ægteskab blandt „De Sidste-Dages Hellige" i hele Kongeriget Danmark. — Skulle vi saa ikke holde op med Talen om den umoralske Lære, der bærer saa udmærkede moralske Frugter.

Forholdet er det, at et Medlem inden for vor Kirke, der gjør sig skyldig i Overtrædelse af det 6. Bud, bliver udelukket af Kirken.

Men den store Umoralitet, som herskер her i vort Land, specielt inden for de bedrestillede Samfundsstøtter, bliver ikke en Gang paatalt fra Prædikestolen, og i hvert Fald blive de paagjældende staaende som lige gode Medlemmer af Folkekirken. Her var et stort Virkefelt for d'Hrr. Præster, der have saa god Tid til deres Raadighed, at de kunne være faste Medarbejdere ved Bladene.

Til Slutning omtales saa den hvide Slavehandel og Haremer i Saltsøstaden, som d'Hrr. ikke selv tro paa, og derfor vil det være vanskeligt at faa andre til at tro derpaa.

Jeg tror paa min Partifælle, Folkethingsmand Borgbjergs Udtalelse angaaende Forholdene i Utah. Han har været der og var særdeles godt tilfreds med Forholdene der. Jeg kan derfor ikke fæste den mindste Lid

til samtlige Statskirkepræster, som benytte den sorte Kost for at gjøre hvidt til sort.

Der omtales, hvor mange Møder der er afholdt, og at der er omdelt cirka $^1/_2$ Million Skrifter her i Landet. Der er ikke tilføjet, at alt dette Arbejde have disse Mænd gjort uden at faa en rød Øre derfor, men i Tilgift have de selv betalt de Skrifter, de dele gratis ud.

Sammenlign dette med, at der nu atter skulde samles 12,000 Kr. ind til en lutherst Præst i Utah; sammenlign det med, at der her i vort lille fattige Land findes ikke saa faa Præster, der have en Aarsløn paa 10—15,000 Kr., medens der i Biblen staar, at Evangeliet er givet for Intet og skal forkyndes for Intet. Trods dette udføres der ikke en saakaldt kristelig Handling lige fra Vuggen indtil Graven, uden at der i Folkekirken skal betales med klingende Mønt. Jeg skal ikke komme ind paa, hvilken mægtig Forskjel Møntens Størrelse kan gjøre paa en Begravelse.

Med Hensyn til, om den nævnte Forespørgsel kan forenes med min Stilling som Socialdemokrat, kan jeg henvise til foranstaaende og tilføje: Ja, udmærket! Der staar som bekjendt i et af vore Programpunkter, at Religionen bør være en Privatsag, og som en Følge deraf ogsaa en Privatsag for mig ligesom for enhver anden Socialdemokrat. Jeg vil være med til hvad Dag som helst at ophæve Folkekirken og dermed dens Forrettigheder.

Idet jeg hermed slutter mit Indlæg i denne Sag, takkende paa Forhaand for Optagelsen, vil jeg samtidig gjøre opmærksom paa, at jeg ikke oftere vil indlade mig i Diskussion i Bladene angaaende denne Sag, men jeg syntes dog for denne Gang at ville klargjøre, hvorfor jeg rettede den Forespørgsel, som efter det ny Indremissionsorgan „Aarhus Stiftstidende"s Mening skulde have vakt saa megen Uro over det ganske Land.

Bare jeg selv kunde tro det, jeg har desværre ikke hørt det.

F. F. Samuelsen,
Folkethingsmand.

Aldrig alene. Dersom du føler dig ensom, nedtrykt eller skuffet, da tal ikke om det. Tab ikke Modet. Lad ikke en saadan Tilstand faa Lov til at trives. Syng Sorgen bort og husk paa den betydningsfulde Udtalelse: „Aldrig mindre ene, end naar du er alene". Tænk skjønne og gode Tanker, og din Ensomhed vil forsvinde. Naar menneskelige Kammerater ikke ere tilstede, gaa da ud i Tankens Have, hvor du altid vil kunne finde Myriader af inspirerende Ideer. Du vil da glemme dine jordiske Omgivelser og Besværligheder, og Ensomheden vil vige og give Plads for et muntert og opløftende Selskab, der vil føre dig ind i Aandens herlige Rige, hvis Skjønhed og Storhed kun kan fattes af Sjælen, og hvortil Adgangen er fri — naar du er alene.

Onsdag den 1. Januar 1913.

Glædeligt Nytaar.

Et Par Ord til „Stjernens" Læsere.

Med dette Nr. begynde vi et nyt Aar og sige Farvel og Tak til det gamle. Samtidig træder „Stjernen" ind i sin 62. Aargang, og idet vi takke for den Velvillie og Bistand, som dens Subskribenter og Læsere have ydet os i det forløbne Aar, haabe vi, at den ogsaa maa blive os tildelt i det kommende Aar.

„Skandinaviens Stjerne" er jo i Virkeligheden det eneste Organ eller Tidsskrift, hvor vore dansk- og norsktalende Søskende kunne søge Oplysning om Evangeliets Lærdomme og modtage aandelig Føde. De Traktater eller Skrifter, som udgives fra Tid til anden, ere beregnede paa at oplyse vore kristne og ikke-kristne Venner om Evangeliet; de ere skrevne med det Formaal for Øje at bringe Læren til dem, som ingen Kjendskab have til Mormonismen, og de ere gode at læse og kunne anbefales til Alle; men „Stjernen" er dog det Medium, gjennem hvilket de Hellige i disse Lande kunne modtage forøget Lærdom og Oplysning, kunne faa Evangeliets Principper belyste fra forskjellige Sider og blive opmuntrede og styrkede i deres Tro.

„Stjernen" har med Ære hævdet denne sin Plads i de mange forløbne Aar; vi haabe, at den vedblivende maa kunne gjøre det, og at den altid maa være en velkommen og skattet Gjæst i alle Hjem, hvor Sidste-Dages Hellige bo, og for hvem dens Indhold er beregnet. Evangeliet blev jo gjengivet i det engelske Sprog; den langt overvejende Del af Kirkens Medlemmer er engelsktalende, og derfor er vor Literatur ogsaa engelsk. Foruden Dagbladet „Deseret News" udgiver Kirken fem Tidsskrifter i Utah, og dertil kommer de forskjellige Organisationers og Quorummers Lærebøger og Skrifter. Desuden har Kirken udgivet henved et Hundrede Bøger om evangeliske Emner, skrevne af vore bedste Forfattere. Al denne Literatur er for danske og norske Søskende utilgængelig i Originalsproget, og det er derfor „Stjernens" Opgave at vælge det bedste og værdifuldeste af al denne Literatur og i Oversættelse bringe det til vore skandinaviske Medlemmer og Venner. At det er lykkedes os hidtil at interessere en stor Del af vore Læsere, derpaa tyde de anerkjendende Ord, som vi modtage fra Tid til anden.

I Forbindelse hermed ville vi bede vore Læsere huske paa, at jo bedre en Tale eller Afhandling er paa Engelsk, og jo kraftigere og mere udtryksfuldt dens Sprog, des vanskeligere er det at oversætte den saa-

ledes, at den i Oversættelsen faar den samme Klang og udtrykker de samme Tanker paa saa god en Maade. At give Oversættelsen den samme Tone og det samme Særpræg som Originalen er i mange Tilfælde umuligt; vi behøve blot at henvise til saadanne Sange som „O, min Fader, du, som throner" og „Kom, Hellige, fremad og frygter ej", der i Oversættelsen have tabt en stor Del af den Klang og Følelse, som de have i det engelske Sprog. Selv en Digter som Longfellow var ikke i Stand til at oversætte „Kong Kristian" paa Engelsk saaledes, at den fik den samme Kraft, som den har i det danske Sprog.

Oversætteren maa ikke alene kunne Sproget, men han maa tillige være i Besiddelse af den samme Aand og Forstaaelse af Emnet som Forfatteren. Derfor ønske vi at have vore Søskendes gode Følelser, Forbønner og Bistand, og vi bede dem om i det nye Aar at huske paa os og det Arbejde, som vi i vor Ufuldkommenhed søge at udføre.

I Valget af Taler og Artikler til „Stjernen" i det nye Aar ville vi lægge Vægt paa at optage saadanne, som behandle Emner, der ere af Betydning for de Sidste-Dages Hellige i disse Lande. Vi have henvendt os til det genealogiske Selskab i Zion med Anmodning om at overlade os noget Literatur vedrørende Slægtregistres Optegnelse, Arbejdet for de Døde og Tempelarbejdets Nødvendighed og Betydning; det bedste og nyttigste af det, som Selskabet uden Tvivl vil sende os, ville vi da i Aarets Løb oversætte til „Stjernen", saaledes at den nye Aargang vil blive en ligefrem genealogisk Haandbog.

Det er ogsaa vor Hensigt at oversætte en eller anden god Bog af Kirkens nyere Literatur til „Stjernen", der saa skulde fortsættes gjennem hele Aargangen og i sig selv alene være værd den Pris, der betales for Aargangen. Endvidere vil Bladet komme til at indeholde de sædvanlige Missionsnyheder, Rapporter o. lign., Oversættelse af nye Sange, gode og indholdsrige Tankesprog samt Taler og Artikler af forskjelligt Indhold. Korrespondancer og indsendte Bidrag ville kun blive optagne i „Stjernen", naar de formentlig have Interesse for Størstedelen af Læserne eller have blivende Værd.

Saaledes er altsaa vort Program for det nye Aar. Vi sætte vort Maal højt, men vi ville stræbe efter at indfri alle vore Løfter, idet vi stole paa Guds Hjælp og vore Søskendes Bistand og Støtte i Ord og Handling. Ingen af os veed, hvad det nye Aar vil bringe, men lad os med Fortrøstning se Fremtiden i Møde og beslutte at gjøre det bedste, vi formaa. Maa Gud velsigne alle de Hellige, deres Slægt og Venner, og maa Sundhed, Lykke og Tilfredshed fylde vore Hjerter saaledes, at det nye Aar i Sandhed maa blive et glædeligt Aar!

J. S. H.

Missionsnyheder.

Forflyttelse. Ældste Esther Frederiksen, som i 20 Maaneder har virket i Kristiania Konference, er løst og beskikket til at arbejde i Kjøbenhavns Konference.

Efteraarskonferencen i Trondhjem.

Alle Konferencens Møder afholdtes i Thomas Angelosgade 7. Det første Møde begyndte Lørdag Aften den 26. Oktober Kl. 8,30 og aabnedes med Salmen: „Vi samlet nu er til vor Højtid i Dag", Bøn af Ældste H. K. Andersen; derefter Salmen: „Vaagn op, hør Røsten lyder".

Efter at Konferencepræsident Fred. C. Mickelsen havde budt Forsamlingen Velkommen, aflagde følgende Ældster Rapporter over deres Virksomhed i Grenene: H. K. Andersen, L. W. Johnsen, C. C. Sørensen, L. L. Larsen, J. E. Christensen, J. H. Nielsen og Eric Cramer.

Til Afvexling blev Salmen: „Atter kraftigt saltes Jorden" afsungen, hvorefter Præs. F. C. Mickelsen aflagde Rapport over Tilstanden i Trondhjem Konference. Søster Hulda Mickelsen omtalte sin Virksomhed i Trondhjem og bar sit Vidnesbyrd.

Missionspræsident M. Christopherſen udtalte sin Tilfredshed med de aflagte Rapporter og med den Fremgang, som var gjort i Missionen. Han gav mange gode Raad og Lærdomme til de Hellige.

Mødet sluttedes med Salmen: „O, hører, I Slægter paa Jorden, et Ord". Taksigelse af Ældste C. C. Sørensen.

Søndagsskolens Konference afholdtes Søndag Formiddag Kl. 11,15 og aabnedes med Sangen; „Kom, Brødre, Søstre, I, som frem". Bøn af Br. Hans K. Karlsen; derefter Sangen: „I et kjærligt Hjem".

Præs. F. C. Mickelsen bød Forsamlingen Velkommen, hvorefter Søndagsskoleforstander Hans C. Karlsen gav en kort Oversigt over det Arbejde, som var udført i Skolen i det forløbne halve Aar.

Et interessant Program, bestaaende af Sange, Klasseøvelser og Taler, blev derefter udført.

Præs. Christopherſen talte opmuntrende og belærende til Skolen og omtalte Søndagsskolearbejdets store Betydning.

Mødet sluttedes med Sangen: „Tak for vor Skole".

Taksigelse af Br. John Øjen.

Konferencens næste Møde afholdtes Kl. 4 og aabnedes med Salmen: „Kom, Hellige". Bøn af Ældste Leroy L. Larsen, hvorefter Salmen: „Er Gud for mig".

Præs. F. C. Mickelsen aflagde en samlet Rapport over Arbejdet i hele Konferencen. Der er 9 Missionærer i Konferencen, og i de forløbne sex Maaneder er der uddelt 36,954 Skrifter, omsat 1541 Bøger, 8,361 Fremmedes Huse besøgte, 104 Møder afholdte, 5 døbte, 7 Børn

velsignede og 2 ordinerede. Han sagde, at et godt Arbejde var udført, og at Udsigterne for Fremtiden vare gode.

Præs. M. Christophersen foreslog dernæst Kirkens Generalautoriteter til Opholdelse, saaledes som de bleve vedtagne i den sidst afholdte Konference i Salt Lake City, Utah. Ligeledes Missionens og Konferencens Autoriteter som følger: Rudger Clawson som Præsident over den europæiske Mission, Martin Christophersen som Præsident over den skandinaviske Mission med John S. Hansen som Translatør og Redaktionssekretær ved „Skandinaviens Stjerne" og Robert H. Sørensen som Missionssekretær. Præsident Fred. C. Mickelson og Hustru Hulda Mickelson bleve hæderligt løste fra deres Missionsvirksomhed i Skandinavien med Tilladelse til at rejse hjem, og Ældste Jesse H. Nielsen blev indsat som Præsident over Trondhjem Konference og Forstander over Trondhjem Gren med C. C. Sørensen, Leroy L. Larsen, H. K. Anderson og John Christiansen som Medarbejdere.

L. W. Johnson som Forstander over Narvik Gren med Eric Cramer som Medarbejder.

Præs. F. C. Mickelson og Hustru udtalte deres Følelser og bar deres Vidnesbyrd om Evangeliet.

Ældste Jesse H. Nielsen sagde, at han følte sig svag og ringe overfor det store Ansvar, som nu var lagt paa ham, men stolede paa Herrens og de Helliges Bistand.

Koret sang til Afvexling: „Tæl Herrens Gaver".

Præs. M. Christophersen talte om Joseph Smiths Kaldelse og Nødvendigheden af at adlyde Evangeliets Principper.

Mødet sluttedes med Salmen: „Du, som dadler og fordømmer". Takkigelse af L. W. Johnson.

Mødet Søndag Aften Kl. 8 aabnedes med Salmen: „Frafaldets Mørke laa tungt over Jorden". Bøn af Ældste J. H. Nielsen; derefter Salmen: „O, min Fader, du, som troner".

Præs. F. C. Mickelson sagde, at dette maaske var sidste Gang, han bar sit Vidnesbyrd i Trondhjem. Han læste nogle Vers fra „Pagtens Bog" og sagde, at hvis de 5 Mennesker, som han havde døbt, vilde forblive trofaste, da var dette ham Løn nok for hans Arbejde. Han omtalte Mormonismens Formaal og Evangeliets første Principper og bar et kraftigt Vidnesbyrd om Sandheden

Til Afvexling sang Koret: „Fra Himlens høje Hvælv"

Præs. M. Christophersen talte derefter til Forsamlingen og læste Esaias' Profeti om de sidste Dage. Han omtalte en dansk Præsts Frafald fra Statskirken og hans Fornægtelse af Kristus som Guds Søn og viste, hvor nødvendigt det var at tro paa en levende Gud og paa fortsat Aabenbaring fra ham. Derefter henførte han til Profetierne om Kristi Komme og deres Opfyldelse og viste, at den samme Kirke med de samme Embedsmænd og Organisationer var oprettet paa Jorden i vore Dage og blev modtaget paa samme Maade af Verden, som Kristus og hans Apostler bleve i fordums Dage.

Mødet sluttedes med Salmen: „Langt, langt herfra".

Taksigelse af Præs. M. Christopherſen.

Mandag Aften Kl. 8,30 blev den kvindelige Hjælpeforenings Konference afholdt og aabnedes med Salmen: „O, sig, hvad er Sandhed". Bøn af Præs. F. C. Mickelſon; derefter Salmen: „O, Helligaand, mit Liv, min Lyst".

Anden Raadgiver, Laura Sommervold, bød Forſamlingen Velkommen og gav en statiſtiſk Rapport over Foreningens Virkſomhed i det forløbne Aar.

Ældſte J. H. Nielſen omtalte Hjælpeforeningens Oprindelſe og det Arbejde, der paahviler den.

Til Afvexling blev Salmen: „Zion, naar paa dig jeg tænker" afſungen.

Ældſte H. K. Andersen rapporterede Narvik Grens Hjælpeforening, hvorefter et kort Program blev udført.

Præs. F. C. Mickelſon og Huſtru holdt hver en lille Farveltale, ſom Præs. J. H. Nielſen beſvarede ved paa Forſamlingens Vegne at takke Br. Mickelſon og Huſtru for deres gode Arbejde i Trondhjem.

Der blev derefter ſerveret Chokolade og Kager.

Taksigelse af Søſter Nicoline Bjerknæs.

L. L. Larſen,
Sekretær.

Efteraarskonferencen i Kjøbenhavn.

Det første Møde afholdtes Lørdag den 2. November 1912 og aabnedes med Salmen: „Vi glædes og frydes". Bøn af Ældſte Aug. H. Knebelau, hvorefter Salmen: „Kom, lad os nu, Venner" blev afſungen.

Konferencepræſident Henry A. Bjørkman bød de Tilſtedeværende Velkommen, hvorefter følgende Ældſter aflagde Rapporter fra deres reſpektive Arbejdsmarker: Aug. H. Knebelau, Helſingør; N. L. Hanſen, Holbæk; Aaron P. Chriſtianſen og Simon Chriſtenſen, Næſtved og Slagelſe; Larſe Jenſen og Peter W. Kjær, Lolland-Falſter; James Andersen, Bornholm.

Miſſionspræſident Martin Chriſtopherſen udtalte ſin Tilfredshed med de aflagte Rapporter; han omtalte Miſſionens Stilling ſom et Hele og de Indtryk, han havde modtaget under ſit Beſøg i de forſkjellige Konferencer, og henviſte til vore Modſtanderes forgjæves Forſøg paa at hindre Guds Værks Fremgang.

Mødet ſluttedes med Salmen: „O, kom, du Zions Konge, kom". Taksigelſe af Ældſte R. H. Sørenſen.

Søndag Formiddag den 3. November Kl. 10 blev Søndagsſkolens Konference afholdt og aabnedes med Sangen: „God og venlig altid vær". Bøn af Ældſte John S. Hanſen. Dernæſt Sangen: „Der er Skjønhed her paa Jord".

Efter at Præs. Bjørkman havde budt Forſamlingen Velkommen, udførte Kjøbenhavns Søndagsſkole et godt og intereſſant Program, beſtaaende af Klaſſeøvelſer, Sange, Deklamationer og Oplæsninger. Søborg Søndagsſkole gav en Korlæsning og ſang den amerikanſke Nationalſang

„America" paa Engelsk. Numre paa Programmet bleve ogsaa udførte af Medlemmer af Holbæk og Helsingør Søndagsskoler.

Rapporter bleve derefter aflagte fra de forskjellige Skoler i Konferencen som følger: Kjøbenhavn, Thorvald Petersen; Søborg, Robert H. Sørensen; Helsingør, Aug. H. Knebelau; Holbæk, N. L. Hansen; Næstved, Aaron P. Christiansen, og Bornholm, James Andersen. Af Rapporterne fremgik det, at der er 234 Medlemmer i Konferencens Søndagsskole, hvoraf 36 ere Børn af Forældre, som ikke tilhøre Kirken.

Præs. N. Christophersen roste Søndagsskolernes Bestyrelser og Lærere og Lærerinder for deres udviste Trofasthed og Flid og opmuntrede dem og alle Skolens Elever til vedblivende at gaa fremad i det Gode. Efter nogle Slutningsbemærkninger af Præs. H. A. Bjørkman sluttedes Mødet med Sangen: „Naar den skjønne Morgenrøde". Taksigelse af Alf. E. Petersen.

Mødet Kl. 2 aabnedes med Salmen: „Fryder eder, Zions Sønner". Bøn af Ældste James Andersen. Derefter Salmen: „Fryd dig, o Jord".

Ældste Alfred E. Petersen fra Bornholm bar sit Vidnesbyrd, og Præs. H. A. Bjørkman rapporterede Kjøbenhavns Gren. Derefter aflagde følgende Ældster Rapporter over deres Virksomhed og bar deres Vidnesbyrd: J. Henry Christiansen, C. Earl Anhder, Peter C. Lundgren og Alvin R. Christophersen.

Præs. H. A. Bjørkman aflagde derpaa en samlet Rapport fra hele Konferencen, af hvilken det fremgik, at 17 Ældster i de sidste sex Maaneder have uddelt 70,445 Skrifter, 3,563 Bøger, besøgt 26,461 Fremmedes Huse, haft 2,162 evangeliske Samtaler, afholdt 554 Møder, døbt 29, velsignet 4 Børn og ordineret 26 til Præstedømmet. Konferencen har et Medlemsantal af 799.

Missionspræsident Martin Christophersen foreslog dernæst Kirkens Generalautoriteter til Opholdelse, saaledes som de bleve vedtagne ved den sidst afholdte Konference i Salt Lake City, samt Missionens og Konferencens Autoriteter som følger: Rudger Clawson som Præsident over den europæiske Mission, Martin Christophersen som Præsident over den skandinaviske Mission med John S. Hansen som Translatør og Redaktionssekretær ved „Skandinaviens Stjerne" og Robert H. Sørensen som Missionssekretær, Henry A. Bjørkman som Præsident over Kjøbenhavns Konference.

Konferencepræsident H. A. Bjørkman oplæste derefter Ældsternes Beskikkelser. Peter C. Lundgren og Larse Jensen bleve løste med Tilladelse til at rejse hjem til Zion.

Kjøbenhavns Gren: Henry A. Bjørkman, Forstander med John F. Petersen, J. Henry Christiansen, C. Earl Anhder, Alvin R. Christophersen og Aaron P. Christiansen som Medarbejdere.

Det blev foreslaaet og enstemmigt vedtaget at opholde og assistere John F. Petersen som Sangleder med Ingrid Christensen som Organist, Edna Christophersen som assisterende Organist og alle Sangkorets Medlemmer.

Nordøst-Sjællands Gren: James Andersen, Forstander; Peter W. Kjær, Medarbejder.

Nordvest-Sjællands Gren: N. L. Hansen, Forstander; Arel Jensen, Medarbejder.

Syd-Sjællands Gren: Aug. H. Knebelau, Forstander; Simon Christensen, Medarbejder.

Bornholms Gren: Alfred E. Petersen, Forstander.

Aeldste Peter C. Lundgren sang: „Han lever".

Aeldste John F. Petersen talte om Sangkorets Arbejde og dets Betydning; han omtalte de Velsignelser, som opnaas ved at opfylde Tiendeloven og Evangeliets øvrige Principper.

Aeldste Robert H. Sørensen bar sit Vidnesbyrd om Evangeliets Guddommelighed.

Præs. Martin Christopherſen udtalte sin Tilfredshed med det Arbejde, som Aeldsterne og de Hellige havde udført; han omtalte sit nære Kjendskab til Kirkens ledende Mænd og sagde, at deres daglige Liv og Vandel var et Vidnesbyrd om, at de vare Guds Mænd.

Mødet sluttedes med Salmen: „O, min Fader, du, som kjender". Taksigelse af Aeldste N. L. Hansen.

Det næste Møde, Kl. 7, aabnedes med Salmen: „Nu forsamles vi". Bøn af Aeldste Aaron P. Christiansen. Derefter Salmen: „Det lufter mildt i Høst". Aeldsterne John S. Hansen og Thos. L. Thomsen talte til Forsamlingen, hvorefter Salmen: „Mester, se Uvejret truer" blev sunget til Afvexling. Aeldste Leonard Larsen, Søster Ingeborg Olsen og Præs. H. A. Bjørkman bar deres Vidnesbyrd og omtalte Evangeliets Principper og de Velsignelser, som Adlydelsen af dem vil bringe Menneskeslægten.

Præs. M. Christopherſen omtalte Missionsarbejdets store Betydning, opmuntrede de Hellige til Trofasthed og bar sit Vidnesbyrd om Sandheden.

Mødet sluttedes med Salmen: „Naar skal vi vel ses igjen". Taksigelse af Albrecht Madsen, hvorefter Koret sang: „Fredens Prinds".

Mandag Aften den 4. November afholdtes den kvindelige Hjælpeforenings Konference. Mødet aabnedes med Salmen: „Blomstre som en Rosengaard". Bøn af Aeldste Aug. Knebelau. Derefter Salmen: „Lover din Herre". Præs. Bjørkman forklarede Kvindeforeningens Opgave og Formaal, hvorefter Søster Marie Christensen aflagde Rapport over Foreningens Arbejde i Kjøbenhavn. Johanne Landsvig aflagde en statistisk og Hansine Frank en finansiel Rapport, hvorefter Raadgiverne Kirsten Knudsen og Christine M. Andersen udtalte deres Følelser. Lærerinderne i de 10 Kredse gave en kort Oversigt over deres Arbejde. Sangen: „O, hvilken Kjærlighed" blev afsunget, hvorefter Præs. M. Christopherſen skildrede Hjælpeforeningens Organisation og Historie og det store velsignelsesrige Arbejde, den udfører. Mødet sluttedes med Salmen: „O, Herre, lad mig komme frem". Taksigelse af Aeldste Simon Christensen.

— Verdens saa store og glimrende Bedrifter kunde undværes, uden at vi vilde savne dem ret meget; men at undvære den store Masses djærve og ligefremme Aerlighed vilde gjøre Jorden til en kold og skummel Verden at leve i.

Krig! Hvorfor?

Af Channing Severance.

Da Kirkpatrick udsendte sin Bog om Krigen, indskrev han sit Navn paa den lange Liste over Menneskeslægtens Velgjørere. Denne Bog har fanget Interessen hele Verden over og udøvet en gjennemgribende Indflydelse paa Folks Tankegang, fordi den maner til Eftertanke. En Mand, som sætter nye og ophøjede Tanker i Bevægelse, og som henleder Opmærksomheden paa Ting af den allerstørste Vigtighed, Ting, der ikke tidligere ere forstaaede og anerkjendte af den store Befolkning — en saadan Mand udretter ubetinget noget Godt i denne Verden med dens mange Uretfærdigheder, Fejl og Daarligheder. Alle sociale Fremskridt, Forbedringer og Fordele ere opnaaede gjennem aandelig Udvikling, og den tænkende Del af Samfundet er den ledende Kraft i denne Udvikling. Heraf se vi, hvor nødvendigt det er for den store Befolkning at udvikle Tænkeevnen; hvis den ikke gjør dette, ville dens Interesser blive slemt forsømte, saaledes som det altid har været Tilfældet i Fortiden.

Samfundet er inddelt i Klasser, og saa længe de højere Klasser, som altid udgjøre en lille og overordentlig egenkjærlig Minoritet, udføre alt Tankearbejdet og lægge alle Planerne for hele Befolkningen, hvorfor skulde de saa ikke indrette Alt, som de selv synes? Kirkpatrick paaviser tydeligt og slaaende, at hvis der skal gjøres Ende paa Krigen, dette ligesaa kolossale som unødvendige Onde, og garanteres Noget, der ligner Retfærdighed og lige Ret for Alle, saa maa den store Befolkning, Masserne, opvækkes til Handling ved, at deres Tænkeevne bliver sat i Virksomhed. Dersom dette ikke bliver gjort, er det forgjæves at haabe paa lykkeligere Tilstande og almindelig Fremgang blandt alle Mennesker, thi Tankerne regjere Verden og bestemme, hvorledes Samfundet skal være, og de, som udføre dette Tankearbejde, ere Situationens Herrer.

Der kan kun nævnes een Grund, hvorfor Krig, Fattigdom og Slaveri i de forskjellige Former altid har været og endnu er hos os, og denne ene Grund er Masssernes Indskrænkethed og Uvidenhed. Før Bogtrykkerkunstens Opfindelse, og før denne blev taget i Oplysningens Tjeneste, var det let at holde Befolkningen nede i Uvidenhed, men nu er Alt forandret, og Oplysningen breder sig i alle Samfundslag med rivende Hurtighed.

Vi leve i en tænkende og læsende Tidsalder, og Resultater, der fylde os med det bedste Haab for Fremtiden, begynde at vise sig. Tvungen Undervisning i Skolerne er, sammenlignet med tidligere Tiders Tilstande, et mægtigt Fremskridt. Før hørte det til Sjældenhederne, at en Arbejder kunde læse og skrive, og at give de saakaldte lavere Klasser nogensomhelst Oplysning udover Opremsningen af nogle Trosartikler

og et Paternoster ansaas for unødvendigt og meningsløst. Den største Hjælp i Oplysningens Tjeneste har Bogtrykmaskinen været; thi den bragte Lys og Kundskab ud til den store Befolkning og gav ethvert menneskeligt Væsen, som kan læse og skrive, Lejlighed til at udvikles i aandelig Henseende og forlenede ham med en Kraft og Styrke, som Uvidenhed aldrig kan give. Trykkefriheden med dens uhyre Indflydelse og med dens forskjelligartede oplysende Literatur er ikke alene vort Lys i Dag, men vort Haab for Fremtiden; sociale Forandringer og Fremskridt kunne opnaas alene ved, at Tanker og Meninger fremsættes for Folket saaledes, at de blive forstaaede og derved blive Fællesejendom.

Kundskab er Magt, og Befolkningen trænger til Kundskab for at komme i Besiddelse af sine Rettigheder og udnytte dem. Naar Oplysningen aabenbarer Krigens Vederstyggelighed og Unytte og viser dens virkelige Formaal: at holde den arbejdende Befolkning i Ave og Underkuelse, føre Krig mod sig selv indbyrdes og underholde en priviligeret Klasse, der altid har udbyttet dem, som tilvejebragte og skabte Rigdommen, da ville Krige ophøre — men ikke før.

Krigen maa fremstilles og beskrives i Forbindelse med alle dens værste og uhyggeligste Rædsler, for at den store Befolkning kan faa Øjnene op for, hvad Krig i Virkeligheden er. Den frygtelige Smerte og de Pinsler, som Mennesker maa lide paa Slagmarken eller ved at blive skaarne og lemlæstede poa Amputationsbordet af Læger uden Medfølelse eller Sympathi og tvungne til at være raa og grusomme; burde Fotograferne forevige og give til Soldaternes Mødre og den opvoxende Ungdom, som hypnotiseres og fyldes med Lyst til Krig og Soldaterlivet ved at høre Musiken og se de vajende Faner, Kanonerne, de blinkende Bajonetter og Sværd, de flotte Uniformer og Parader.

Lad dem faa at vide, hvorledes en virkelig Krig er med Mænd i Virksomhed som Mordere en gros, og lad det allerværste blive fremstillet i Billeder og indprentet i Sind og Tanke gjennem Literaturen; Krigens Glands og Soldaterlivets Tillokkelser ville da faa et helt andet Udseende for dem; de ville spørge: „Krig, hvorfor?" og det Svar, som opstaar i deres Sind, vil blive en rigtig Forstaaelse af Krigen og samtidig vække Had og Afsky for den. (The Character Builder.)

Indhold:

Sjælens Spejl 1
„Mormon Plagen" 4
Aldrig alene 7
Redaktionelt:
Glædeligt Nytaar 8
Missionsnyheder 10
Efteraarskonferencen i Trondhjem. 10
Efteraarskonferencen i Kjøbenhavn. 12
Krig! Hvorfor? 15

Udgivet og forlagt af Martin Christopherſen, Korsgade 11, Kjøbenhavn K.
Trykt hos F. E. Bording (V. Petersen).